

לא מליטותיפה

בדיווח על הדיון בכנסת בעניין הפגישות עם נציגי אש"ף (העולם הזה" מס' 2046) נכלל, משום מה, המישטט הבא: "אחרי הפרסום, הסתפקה המועצה הישראלית לשלום ישראל-פלסטני בתודעה כללית על הצורך בהידברות עם הפלסטינים, מבלי לגלות דבר על הפגישות שהיו (מלבד פליטותיפה של מאיר פעיל".



פעיל

אני תמה על ה" עורך הנכבד, של טרם להתקשר עמי קודם לכן כדי לי ברר את הדברים לאשורם. החתום מטעם אינו נוהג ל" הדליף ואינו מס" תבין בפליטותיפה, רחמנא לילן, אלא נוהג לפעול בוירה המדינית, החברתית והאקדמאית חושב, ובמחשבת חושב, גם כשהוא קורא בכנסת לגאולה כהן: "חולדה הנביאה הח" רישי נא!!" מאחר שאני מקיים פג" שות רבות ואינניסטיביות עקב פעילותי ה" פוליטית ברחבי הארץ, החלטתי לספר במועד ובפומבי את שלושת קיטעי האינ" פורמציה הבאים, בנוגע לפגישות עם אש"ף:

(א) הפגישות היו עם נציגי אש"ף, ולא עם סתם פלסטינים. הדבר ניראה בעיני חיוני למתמונת הפוליטית של מחנה השלום, ולהערכתנו כי יש סיכויים להי" דברות גם עם נציגי אש"ף.
(ב) המימון לנסיעות היה על חשבוננו, ולא במימון שום גורם שאינו ישראלי. גם מידע זה חשוב, דווקא בימינו אלה, שבהם מתרחשות פרשות מורדות סביב המימונים של הממסד הפוליטי בישראל.
(ג) במהלך הדיונים הצלחנו להביא את אנשי אש"ף לכלל הסכמה שנוכל לפרסם בישראל, כי אם תתכנס ועידת ז'נבה ואם ישתתף בה אש"ף, ייחשב הדבר כהכרה בפועל בקיומה של ישראל. עדיין אין בכך בשורת שלום גדולה, אבל יש כאן משום צעד קדימה.
אני חושב, שפירסום שלושת קיטעי המידע הללו העמיד את הדיון הציבורי בפרשה זו על בסיס מצויין, והביא הרבה תועלת למחנה השלום בישראל. הדיון אשר התנהל בכנסת, מוכיח זאת מעל כל צל של ספק. אני אף חושב כי יש טעם להעמיד אותם פלסטינים שאיתם דיברנו בפריס, במימון של קיום עמדתם בעניין ז'נבה, על-ידי פירסום העמדה אשר הסכימו מראש כי נפרסמנה. זאת, נוסף באבק פוליטי-הסברתי נמרץ בארצנו למען תסי" כים ממשלת ישראל מרצון ומיומנותה ל" השתתף בוועידת ז'נבה, או בכל מעמד אחר, גם בנוכחות נציגי אש"ף, למען תצא ממשלת ישראל ביוזמות שלום כלפי הפלסטינים, כלפי מצרים וכלפי סוריה, שעניינן העיקרי היא הבעת נכונות ישראל לית לפינוי השטחים המוחזקים תמורת הסכמי שלום, פירושים צבאיים והקמת מדינה פלסטינית ביהודה, שומרון ורצועת עזה, על-ידי המינשר של המועצה היש" ראית למען שלום ישראלי-פלסטיני.

ח"כ מאיר פעיל, הכנסת, ירושלים

תיקונים ל"שטח 9"

בכתבה על היאחות הנח"ל החדשה בשטח 9 (העולם הזה 2046), השתבשו מעט העובדות. העיקרון — שלוקחים מהערים ונותנים ליהודים, לא — אך בפרטים הבאים התבלבלתם:
איזור "שטח 9" אינו מופקע, אלא סגור "לצרכים צבאיים", המשמעות דומה מאד, אומנם, שטח סגור עלול להיות מופקע כעבור זמן. בתירוץ שהוא לא מעובד, אבל הבדל זה חשוב מבחינה אחת: כשמדברים היום על תוכנית הפקעה של 20 אלף דונם, שמתוכם "רק" 6000 בבעלות ערבית, לא כוללים בתוך זה את השטחים השייכים לערבים בשטח תשע. למעשה — סגירה זו של השטח פוגעת יותר מאשר הפקעה, כי כאן בעליהאדמות אינם זכאים כלל לפיצויים.
נקודה שנייה: בתוך שטח תשע, וכמו כן באדמות אחרות של הכפרים הערבים באזור, יש חלקות רבות שבאמת הופקעו, בסוף שנות ה-50, זוהי אדמה לא-מעובדת, (המשך בעמוד 6)

הזה יצא למערכה ציבורית נגד הפרת החוק הגלוייה של דין. סידרת מאמרים של דן בראמוץ מעל עמודי העולם הזה, שלוותה בסידרה ארו" כה של שאלות שהוגשו עליידי ח"כ אורי אבנרי לשרי הממשלה, ותלונה רש" מית למישרת, העמידו את הפרשה במוקד ההתעניינות במשך שבועות רבים. דיון עצמו נאלץ להתגונן ולהסביר מעל במת הכנסת את עסקיו ואת ניצול מעמדו כשר הביטחון לשד עתירות. אנשי-ציבור ו" עיתונאים הרגישו את עצמם מחוייבים לנ" קוט עמדה בנושא.
גם ציבור הארכיאולוגים לא נשאר אדיש. 23 ארכיאולוגים ישראליים, בראשותו של הפרופסור יוחנן אהרונ, פירסמו עצומה, שבה הביעו את מחאתם על "פעולותיו ב" תחום הארכיאולוגי של שריהביטחון משה דיון".
חתמתו של ייגאל ידן נעדרה מעצומה זו.

במשך כל הוויכוח הציבורי, שניש א, לא נשמע קולו של ידן, שיכול היה להיות לו מישקל רב באילוץ הממשלה לפעול נגד שריהביטחון של דיון. כאשר אנשים רבים ובראשם עורכי העולם הזה הסתכנו ועור" ררו את זעם הציבור שהאליל את דיון, העדיף ידן את השתיקה הבטוחה.
עתה, כאשר הוא בונה את תדמיתו כי אישיות פוליטית, מנסה ידן לרכב בדיעבד על הסוס הזה של הקפדה על החוק והסדר הטוב בתחום עיסוקו המיקצועי.
רק בשפה עסיסית כמו אידיש אפשר למצוא ביטוי, שביכולתו להגדיר את הצ" הרוותח האמיצות של ידן בתחום זה: "גוט שפיט!"
או בלשון האמירה העממית: "עכשיו זה עוזר כמו כוסות-רוח למת".

אין אנו מופתעים עוד לגלות מדי פעם בעיתונות הישראלית ידיעות, שראו אור קודם-לכן מעל עמודי העולם הזה, אבל גם בתחום זה יש חידושים. כך, למשל, פירסמו השבוע שני היוםמונים, דבר והארץ, בעמודיההחדשות שלהם, ידיעות בולטות על כך שכהונתו של הרמטכ"ל, רביאלוף מרדכי ("מוטה") גור, תוארך בשנה, והוא יכהן בתפקידו ארבע שנים. העולם הזה הקדים את העיתונות היומית בפירסום ידיעה זו. אבל לא ביום אחד, בשבוע או בחדש. כפי שתוכל להיווכח משני קיטעי העיתונים המתפרסמים בעמוד זה, פורסמה אותה ידיעה בהעולם הזה לפני המישה חודשים.

בדרך כלל מוקדש מדור זה, בין השאר, גם לתיאור של מאחרי-הקלעים לבני כתבות וידיעות המתפרסמות מעל עמודי העולם הזה.

הנה סיפור המתייחס דווקא לכתבה שלא התפרסמה.

כאשר נודע לנו, בשבוע שעבר, על כך ששרי-הבריאות ויקטור ש"ס טוב אושפ" ב"גת-החולים איכילוב, היה זה רק טיבעי שכתב וצלם של המערכת ייצאו למקום. ויקטור ש"ס טוב אושפ" בחדר היחידה לטיפול-נמרץ, והרופאים ביקשו שלא להפ" ריע את מנוחתו. בקשתם כלבדה, כעבור יומיים, כאשר נודע כי מצבו של ש"ס טוב השתפר וכי הוא עומד לעזוב את חדר היחידה-טיפול הנמרץ, ביקש צלם המערכת, פטר פן, לצלם את שריהברי" את כחולה המאושפ" בבית-החולים.

ממית חוליו ביקש ש"ס טוב, שהפעם אין הוא רוצה להצטלם במצב זה, "אני לא רוצה לתת סיפוק לכל השונאים שלי, שיראו אותי ככה, למרות שמחר אני כבר יוצא מכאן, לדאבונם". התלוצץ ש"ס טוב, לפתע מצא פטר את עצמו במצב מבין, וזאת פעם ראשונה שמטילים עלי תפקיד ו לא בא לי לבצע אותו, הודה באוזני השר. הוא אף שלף והראה את מצלמת הסתר המיניאטורית שלו, כדי להוכיח לש"ר כי אילו רצה לבכך, יכול היה לצלמו, "מה אתה עובד כל-כך קשה?" שאל פטר את השר לפני שנפרד ממנו לש" לום, "אף אחד לא יקים לך מצבה מזהב". "אתה מספר לי?" השיב לו ויקטור ש"ס טוב בשאלה.

"נפרדתי מהשר ואשתו ויצאתי מהח" דר", מספר פטר, "מהמיסדרון העפתי עוד מבט אחרון לעברו. ראיתי אז את אשתו של השר מוציאה מתחת לשמיכה, שכיס" תה אותה, את גליון השבוע של העולם הזה".



"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל" אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מען מברקי: "עודמפרס" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כ" אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גלופות: "צינקוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

דומני שאין צורך להסביר שהכוונה היא למשה דיון.

לזכותו של ייגאל ידן יש לומר ש" מעולם הוא לא הצדיק את החפירות הוואנדאלייות, הגניבות הברבריות והציפ" צוף הגלוי על חוקי-העתיקות מצד משה דיון. בחוגים סגורים הוא גינה אותם. בביוגרפיה של משה דיון, שכתב בזמנו שבתי טבת, הוא מתאר אירוע שאירע בשנת 1965, והקשר בשודי-העתיקות של דיון. כתב טבת:

דיון הוזמן למישרת בעיקבות תלונה שהוגשה נגדו, על-כך שחפר ללא רשות. דיון הודיע מצידו כי הוא מוכן לוותר על חטינותו הפרולמנטרית, כדי להחקר ולעמוד למישט. ואכן, ב-25 בינואר גבתה ממנו המישרת עדות, אלא שבמקום מיש" פט נעשה מעין הסדר בינו לבין אגף העתיקות. ייגאל ידן, כפרופסור וראש החוג לארכיאולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים, כינה את הד"ר בירן ואת הד"ר ייבין, שעמדו בראש אגף העתיקות, בשם "פושעים וכאשר הסבירו לו את מוכותם, בהיות דיון שר, מצביא-קדש ועתה חבר כנסת, הוסיף ידן ואמר: "אתם הפושעים,

גור יהיה רמטכ"ל 4 שנים מאת סופר: הצבאי שר, "הארץ"

כהונתו של רביאלוף מרדכי גור כרמטכ"ל תאורך בשנה זו העמוד על ארבע שנים — סוסם לאחרונה בין שר הביטחון שמ" עון פרס וראש הממשלה יצחק רבין.
הנוהג הוא טקאדנציה של רמטכ"ל היא בדרך כלל שלוש שנים. במקרה של תקופה נוספת מובא הדבר לידיעת הממשלה. מבין תשעת הרמטכ"לים שקדמו למרדכי גור כיהנו שלשה יותר משלוש שנים — משה דיון, יצחק רבין וחיים בר-לב. מרדכי גור יהיה הרמטכ"ל הרביעי ה מתבקש לשרת כרמטכ"ל יותר משלוש שנים. באפריל 1971 ימי ההצעה לאורך שרותו של רב אלוף גור העלה שר הביטחון.

"הארץ" 2.12.76 איחור של חמישה חודשים

לא הוא. אם אתם נותנים לו לחפור, מה יניד כל דגדק?"
לעומת עמדה זו בשיחות פרטיות שמר ידן על שתיקה רועמת דווקא כאשר הפכה פרשת שודי-העתיקות של משה דיון לנושא ציבורי ראשון-במעלה. היה זה בסוף שנת 1971 ובתחילת שנת 1972, כאשר העולם

קרא ידן

אייאפשר היה בשבוע שעבר שלא להתרשם עמוקות מהופעתו של הפרופסור ייגאל ידן, ראש התנועה הדמוקרטית, לפני ועדת-החניון של הכנסת.
ועדת-החניון של הכנסת עוסקת זה זמן רב בגיבוש הנוסח הסופי של חוקי-העתיקות החדש, המיועד להחליף את חוקי-העתיקות הקיים, שנחקק בידי ממשלת-המנדט עוד בשנת 1929, במהלך דיוניה הומינה ועדת החניון מומתים אחדים, כדי שיעידו לפניה. הפרופסור ייגאל ידן היה אחד מהם. בעדותו לפני הוועדה, שזכתה בסיקור

זנות הרמטכ"ל ארך בשנה

זו של הרמטכ"ל, רביאלוף מרדכי ("מוטה") תוארך בשנה, והוא יכהן ככל הנראה בתפקיד רב שנים.
כשלושה חודשים החלה שנת כהונתו השלישית יד הרמטכ"ל. תקופת הכהונה הרישמית של "ל בצהל" היא שלוש שנים, עם אפשרות של ת הכהונה בשנה נוספת.
לפני זמן קצר נראה היה, כי ייתכן ה יפרוש מתפקידו כתום שלוש שנות" כרמטכ"ל. עתה, בעיקבות ההצעה יזה שר צה"ל בפעולות אנטיבה, שהזק" ממנה נזקף לזכותו האישית של "שב", כימעט שאין עוד ספק שהוא בתפקידו ארבע שנים.

"העולם הזה" 7.7.76 יש הפתעות

נרחב, היה ידן תקיף ונחרץ. כיאה למי שרוצה ליצור לעצמו דימוי ציבורי של אדם היודע את מה שלפניו, והמסוגל לקבל החלטות, גם כשהן קשות ובלתי-נעימות לכמה מידידי הקרובים.
כך, למשל, גילה ידן לוועדה את אמרי" קה, כאשר הסביר לחבריה: "להערכת קיים קשר בין שודי-העתיקות, סוחרי עתיקות ואספנים מסויימים, ולפיכך איני סבור שיש לרדם עליהם בעת חקיקת חוקי העתיקות החדש".
בין השאר הדגיש ידן כי "אין להבדיל בענין זה בין אנשי-ציבור ידועים, אספ" נים ואנשים פרטיים אחרים".
והי, כמובן, עמדה יוויית, הראוייה להערכה. אך מה חבל שפרופסור ידן מש" מיע אותה קצת באיחור, ולא בשעה ש המדינה ציפתה ממנו להכרזה מעין זו. דווקא כאשר נדרשה ממנו הצהרה פומ" בית כזאת, בעת שהיה בה כדי להפסיק את שודי-העתיקות של גדול שודדי וסוחרי העתיקות במדינה, העדיף ידן לשחק, אז כיהן אותו שודי-העתיקות כשרי-הביטחון, ולא היה זה נוהג לידן לגנות אותו ב" פומבי, עתה, כאשר ירד שודי-העתיקות מגדולתו וידן מעריך, כנראה, כי אינו זקוק לו עוד מבחינה ציבורית, הוא אור סוף-סוף אומץ כדי לומר דברים שיש בהם גם התייחסות אישית לשודי-העתיקות של אותו אדם המכונה בפיו, ברמז דק, "אישי" ציבור ידוע".

